

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Hodačovou ve věci žalobce: **D K**, zastoupen JUDr. Vladimír Szabo, Jeremenkova 1021/70, Praha 4 - Braník, proti žalované: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s.**, Bělehradská 128/222, Praha 2, o částku 26.531 Kč

t a k t o:

- I. Žaloba o přiznání částky 26.531 Kč včetně příslušenství se zamítá v plném rozsahu.
- II. Žalobce je povinen ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí uhradit žalovanému náhradu nákladů řízení 12.003,20Kč k rukám jeho právního zástupce.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce původně svým návrhem požadoval, aby soud svým rozhodnutím určil, že dohoda, u které se s účinností od 15. 4. 2013 změnila parametry smlouvy o č. **z** je neplatná a dále požadoval náhradu nákladů řízení.

Soud poté k žádosti žalobce vydal usnesení z 14. 3. 2016 pod čj. 29 C 141/2015-114, a to dle ust. § 95 odst. 1 o.s.ř. s tím, že namísto původního určení neplatnosti dohody žalobce nyní požadoval zaplacení částky 26.531 Kč představující úrok vyplývající z jednostranného snížení úrokové sazby z 3 % p.a. na 1 % p.a. a to za období od **do** představující **za období od do z částky** a dále z částky **od do**.

Žalobce svůj požadavek zdůvodnil tak, že **podepsal návrh na uzavření Smlouvy o č. , ve které byla dohodnuta**

na základě měsíčního vkladu ve výši s tím, že úroky vkladu byly sjednány ve výši 3 % ročně a taktéž byl sjednán nárok na úrokové zvýhodnění ve výši 50% úroků připsaných k datu vyplacení zůstatku na účtu, tzn., jednalo se o úrokové zvýhodnění ve výši 1,5 % ročně; toto ujednání dle tvrzení žalobce odpovídalo jednak předmětnému návrhu na uzavření smlouvy a dále ust. článku 7 VOP stavebního spoření z 26. 10. 1995 pod č. j. 322/61065/1995. Žalobce však poté 31. 3. 2013 podepsal návrh na provedení změny parametru předmětné smlouvy, žalovaný tento návrh akceptoval 15. 4. 2013, jednalo se o dodatek k předmětné smlouvě, který byl uzavřený na základě nabídky učiněné žalovaným v rámci marketingové akce nazvané „Navýšení BONUS“, jímž žalovaný nabízel bezplatné navýšení a zachování sjednaného tarifu PROFIT, tento tarif představoval úrokovou sazbu vkladu ve výši 3 % p.a., nicméně jednalo se o změnu na úkor ztráty již uzavřeného úrokového zvýhodnění, žalobce ve svém tvrzení odkazoval na článek 2 větu 3., a to Podmínek marketingové akce, kód v němž bylo uvedeno, že v případě navýšení u smlouvy o s tarifem PROFIT sice musí dojít ke změně tarifu PROFIT na tarif KREDIT, avšak další změna se na ostatní podmínky nevztahovala. Žalobce tak byl přesvědčen, že bude bezplatně navýšena na částku byl si vědom ztráty úrokového zvýhodnění ve výši 1,5 % ročně, avšak byl přesvědčen, že zůstane úroková sazba ve výši 3 % p.a. Žalobce uvedl, že jednal s důvěrou ve zprostředkujícího makléře a dále s důvěrou v informace zveřejněné na internetových portálech: www.mesec.cz či www.finparada.cz, protože tyto informace též potvrdila makléřka žalovaného paní M. H., působící v pozici . Žalobce dále odkázal na vyjádření žalovaného z 30. 3. 2015, v němž žalovaný potvrdil, že účet bude nadále úročen sazbou 3 % p.a., žalovaný však svou dohodu a příslib o sjednané úrokové výši nesplnil a poté se namísto své garance pouze zabýval zdůvodněním pro žalobce, proč tak nebude činit. Žalobce dále poukázal na svůj názor o tom, že považoval Dodatek ke smlouvě za ujednání v rozporu s dobrými mravy dle ust. § 39, jestliže bylo odňato původně dohodnuté úrokové zvýhodnění ve výši 1,5 % a následně též i úroková sazba ve výši 3 % ročně, tzn., že žalovaný na základě uvedeného postupu uvedl nepravdivé informace tak, aby docílil podpisu dodatku ze strany žalobce. Žalobce dále namítal neurčitost takového ujednání, kterou spatřoval v tom, že nebylo zcela zřejmé, že na předmětnou smlouvu o se vztahují, či nevztahují VOP, jestliže v návrhu na provedení změny parametrů smlouvy bylo výslovně uvedeno, že „byla-li smlouva o uzavřena do , nevztahují se na ni VOP“ a ačkoliv žalobce sdělil žalovanému, že považuje Dodatek ke smlouvě za neplatný, žalovaný od 1. 3. 2015 setrval na jednostranně snížené úrokové sazbě ve výši 1 % ročně.

Soud po provedeném dokazování z listinných důkazů předložených žalobcem, které neměl důvod zpochybnit, učinil následující rozhodná skutková zjištění:

Soud z výpisu Obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, v odd. B, pod č. vložky 2281 zjistil, že žalovaný byl v předmětném rejstříku zapsán se zde uvedenými údaji. Soud z tiskopisu KB, Všeobecná stavební spořitelna KB a.s. uvedeným pod č. smlouvy zjistil, že se jednalo o návrh podepsaný žalobcem dne týkající se uzavření smlouvy o a jednalo se o , úroky vkladu byly sjednány na 3 % p.a., úroky byly sjednány na částku 6 % p.a., úhrada za uzavření smlouvy činila max. 1 % z a žadatel se zavázal k placení minimálních měsíčních vkladů ve výši 0,5 % z , současně byla dne složena záloha v hotovosti, soud dále zjistil, že žalobce potvrdil, že obdržel jak kopii návrhu, tak VOP stavebního spoření platné pro předmětný smluvní vztah a v listině byl odkaz na

skutečnost, že VOP jsou nedílnou součástí smlouvy. Soud zjistil, že k návrhu byly předloženy VOP týkající se [REDAKCE], tento doklad obsahoval specifikaci dalších podmínek týkající se uzavření smlouvy, [REDAKCE], [REDAKCE], možnosti změny smlouvy o [REDAKCE] tato možnost byla dohodnuta v článku 9 VOP s tím, že dle bodu 2 po přidělení [REDAKCE] bylo možno [REDAKCE] jen tehdy, nebylo-li zahájeno její vyplácení a vzdal-li se účastník všech práv, která mu vyplývala z dosaženého přidělení, soud dále zjistil, že podle bodu 5 stejného článku VOP byla sjednána možnost pro účastníka písemně požádat o změnu varianty [REDAKCE]. Soud z návrhu na provedení změny parametru smlouvy o [REDAKCE] ze dne 31. 3. 2013 zjistil, že žalobce sjednané možnosti o [REDAKCE] využil, předmětem návrhu bylo zvýšení [REDAKCE] na [REDAKCE] součástí této listiny bylo Ujednání o možnosti jednostranné změny výše úrokové sazby vkladu na účtu [REDAKCE] dle ust. § 5 odst. 7 zákona č. 96/1993 Sb. v platném znění, současně zde bylo uvedeno, že žalovaný je oprávněn jednostranně změnit úrokovou sazbu vkladu uvedenou ve smlouvě za podmínek uvedených v článku 7 odst. 5 věty první VOP, nicméně dle názoru soudu se jednalo o případ, kdy se účastník nároku [REDAKCE] po přidělení [REDAKCE] vzdal svého dosavadního nároku a uplynulo-li do vyplacení zůstatku na účtu nejméně [REDAKCE] od uzavření smlouvy, soud dále zjistil, že žalovaný zavázal se k poskytnutí úrokového zvýhodnění ve výši 50 %, přičemž součástí citované listiny byla též listina nazvaná smluvní ujednání ke smlouvě o [REDAKCE] uzavřené do [REDAKCE], v podstatě se jednalo o VOP s tím, že v článku 19 bylo uvedeno, že přidělený úvěr se úročí úrokovou sazbou uvedenou ve smlouvě, úroky jsou vypočítávány z dlužné částky a ke dni [REDAKCE] zúčtovány s došlými [REDAKCE] a s ostatními platbami, tj. článek 9 této listiny obsahoval ujednání stran ohledně zvýšení, snížení [REDAKCE], změny tarifu, varianty [REDAKCE] a změnu úrokové sazby, soud dále zjistil, že v tomto citovaném článku byl odkaz na písemnou žádost účastníka ohledně zvýšení cílové částky s tím, že datum uzavření smlouvy se neměnilo, po přidělení [REDAKCE] ji bylo možné zvýšit jen tehdy, nebylo-li zahájeno její vyplácení a zda-li se účastník všech práv, která mu vyplývala z dosaženého přidělení; taktéž na základě písemné žádosti účastníka mohl žalovaný povolit změnu tarifu, též změnu varianty [REDAKCE], dále v bodu 7 stejného článku měl žalovaný sjednanou možnost v některých variantách [REDAKCE], a to při splnění stanovených podmínek, učinit změnu úrokové sazby [REDAKCE]. Soud z VOP stavebního spoření dále zjistil, že článek 7 obsahoval dohodu stran o [REDAKCE], v bodě 5 bylo sjednáno právo žalovaného pro případ, že účastník po splnění podmínek stanovených žalovaným nepřijme nabídku na poskytnutí [REDAKCE] a ode dne uzavření uplyne nejméně [REDAKCE] potom mohl žalovaný jednostranně a i opakovaně měnit úrokovou sazbu z [REDAKCE], popř. mohl smlouvu vypovědět s tím, že úroková sazba z vkladu mohla být za výše uvedených podmínek změněna na aktuální, přičemž tuto depozitní sazbu byla [REDAKCE] oprávněna změnit v závislosti na vývoji sazeb na finančním trhu. Soud z listiny nazvané Podmínky marketingové akce Navýšení BONUS zjistil, že se jednalo o informaci žalovaného ohledně předmětné akce, bylo zde garantováno, že uzavřená smlouva o [REDAKCE] sjednaná podle VOP ze dne 17. 8. 1993, pod č. j. 322/46207/1993 bude nadále trvat, žalovaný u předmětné smlouvy patřící do tarifu [REDAKCE] s tzv. [REDAKCE] jednalo se o změnu parametru pod uvedením této akce „kód [REDAKCE]“, žalovaný požadoval, aby účastník této akce vyslovil souhlas, že ode dne doručení návrhu do sídla žalovanému ztrácí v plném rozsahu nárok na bonus, nicméně účastníkovi měl být zachován typ sjednaného tarifu, tj. že nadále bude spořit v tarifu [REDAKCE] a vyslovil souhlas, že v případě navýšení cílové částky u smlouvy o [REDAKCE] s tarifem [REDAKCE] dojde ke změně tarifu na tarif [REDAKCE] nicméně žalovaný zde garantoval, že podmínky se ohledně již sjednaného tarifu na akci nevztahují. Soud z emailové

korespondence z 10. 9. 2014 zjistil, že makléř žalovaného paní M. H. zde garantoval, že pokud nedochází ke změně tarifu, neměly by se měnit sjednané úroky, makléř zde potvrzoval, že zůstává tarif , protože není možné jednostranně změnit výši úrokové míry. Soud z tisku internetové stránky žalovaného ohledně předmětného produktu zjistil, že zde bylo uvedeno, že uzavřené smlouvy byly sjednány s 3 % roční úrokovou sazbou z včetně úrokového zvýhodnění 1,5 %, tzn., žalovaný zde garantoval, že úrokové zvýhodnění bude klientům připsáno na účet a nadále bude zachováno 3 % úročení vkladů, tyto údaje garantoval obchodní ředitel žalovaného A. M., soud též v této souvislosti konstatoval, že tyto shodné informace byly uvedeny pod webovými stránkami: www.mesec.cz a www.finparada.cz. Soud z přípisu z 5. 3. 2013, který vyhotovil žalovaný, nazvaného Udělejte správné rozhodnutí zjistil, že žalovaný garantoval navýšení s tím, že zvýhodnění úrokové bude připsáno k zůstatku na účtu klienta a zůstatek na účtu bude nadále úročen 3 % p.a., přičemž klient může získat státní podporu až 2.000 Kč ročně, současně bylo garantováno přidělení až do výše s výhodnou úrokovou roční sazbou 2,99 %, tato nabídka ze strany žalovaného platila do 5. 4. 2013. Soud z přípisu žalovaného ze dne 14. 1. 2015 zjistil, že žalovaný oznámil žalobci, že od 1. 3. 2015 přistoupil ke změně úrokové sazby vkladu u předmětné smlouvy o s odkazem na ust. § 5 odst. 7 zák. č. 96/1993 Sb., tj. jednalo se o změnu výše úrokové sazby vkladu na účtu s tím, že od uvedeného data budou vklady úročeny roční úrokovou sazbou ve výši 1 %, žalovaný zde dále uvedl, že žalobce může získat bonus 0,7 % a potom vklad bude zhodnocen roční úrokovou sazbou až 1,7 %. Soud z dalšího přípisu žalovaného ze dne 3. 3. 2015 zjistil, že žalovaný oznámil žalobci, že u smlouvy o došlo k aktuálnímu stanovení výše úrokové sazby vkladů na 1 % p.a. a aktuálnímu stanovení výše úrokové sazby z úvěru ze na 4 % p.a. Soud poté z dalšího přípis žalovaného z 30. 3. 2015 dále zjistil, že žalovaný zde odkazoval na uzavřenou smlouvu o ze dne dle návrhu ze dne s tím, že s účinností od 15. 4. 2013 došlo ke změně této smlouvy na základě podpisu žalobce z 31. 3. 2013 s tím, že původní smlouva byla uzavřena do proto součástí této smlouvy se stala i smluvní ujednání z 31. 12. 2003 a nikoliv tedy VOP účinné od 1. 4. 2006, dále zde žalovaný připomenul žalobci, že souhlasil s ujednáním o jednostranné změně úrokové sazby vkladů, žalovaný dále odkázal na skutečnost, že došlo dopisem z 1. 7. 2013 k oznámení, že dojde k přidělení vyšší a to k datu 31. 10. 2013, protože však žalobce přidělení nepřijal a nepožádal o ze proto smlouva pokračovala za stejných podmínek tak, jak byly ujednány 31. 3. 2013, přičemž smlouva o trvala již více než , tj. od , žalovaný dále sdělil žalobci, že 3% sazba p.a. byla použita k zůstatku na účtu od do nicméně sjednaná úroková sazba nebyla neměnná a žalovaný se nezavázal tuto poskytovat do nekonečna, a to ani do . Soud z listiny žalobce ze dne 4. 5. 2015 nazvané Předžalobní výzva zjistil, že žalobce s postupem žalovaného nesouhlasil a požadoval, aby uzavřená předmětná smlouva o zůstala za podmínek, za kterých byla původně uzavřena.

Soud tedy dle výše uvedených zjištění vzal tvrzení na straně žalobce za prokázaná, tj. že žalobce uzavřel smlouvu o na základě návrhu z roku součástí smlouvy byly VOP, nejprve se jednalo o , poté se žalobce začal zajímat o nabídku žalovaného prostřednictvím makléře s tím, že za dojde k , nicméně byl srozuměn, že ztratí tzv. zvýhodněný úrok, avšak byl přesvědčen, že nadále potrvá již sjednaný úrok 3 % p.a., žalobce na nabídku žalovaného přistoupil, nicméně poté rozporoval svou vůli, jakmile zjistil, že skutečnost ohledně sjednaných úroků byla žalovaným následně změněna s odkazem na taxativně sjednané podmínky ve VOP v rozhodné době pro případ při . Soud vzal ke

svému vědomí, že žalobce sice na VOP odkazoval, avšak současně jejich závaznost a platnost ve vztahu s dobrými mravy zpochybňoval, takže v tomto směru učinil ve svých tvrzeních diskrepanci.

Žalovaný se k věci vyjádřil tak, že žádal zamítnutí žaloby, jestliže žalobu neuznal, protože k [redacted] došlo na základě samotného návrhu žalobce ze dne 31. 3. 2013, přičemž žalovaný návrh akceptoval 15. 4. 2013 a proto se jednalo o platnou dohodu uzavřenou mezi účastníky řízení. Žalovaný dále uvedl, že žalobce [redacted] předmětné smlouvy o [redacted] opakovaně několikrát, nejprve se jednalo o návrh žalobce z 27. 12. 2002, kdy [redacted] další návrh ze strany žalobce byl učiněn 11. 9. 2003, jednalo se o [redacted] avšak tento návrh nebyl žalovaným akceptován, o čemž žalovaný žalobce informoval dopisem ze dne 18. 9. 2003 a dále došlo k [redacted] v důsledku dalšího [redacted] a to [redacted] žalobce poté další návrh učinil 12. 4. 2013, jednalo se o [redacted] na částku [redacted] žalovaný tento poslední návrh akceptoval dopisem z 15. 4. 2013. Žalovaný dále doplnil, že se jednalo o změnu učiněnou podpisem žalobce na formuláři nazvaném Návrh na provedení změny parametrů Smlouvy o [redacted] ze dne 31. 3. 2013 a protože žalovaný tento návrh plně akceptoval, byla změna smlouvy mezi účastníky řízení platně uzavřena dopisem z 15. 4. 2013, přičemž žalovaný dle svého názoru dostatečně vysvětlil žalobci, že žalovaný může přistoupit k jednostranné změně úrokové sazby a to za splnění podmínek uvedených v ust. § 5 odst. 7 zák. č. 1996/1993 – citováno: „úrokovou sazbu z vkladu uvedenou ve smlouvě může [redacted] jednostranně změnit v případě, že účastník po splnění podmínek stanovených stavební spořitelnou pro poskytnutí [redacted] ve všeobecných obchodních podmínkách nabídku na poskytnutí [redacted] nepřijme a ode dne uzavření smlouvy uplyne nejméně [redacted] tato změna a způsob stanovení změněné úrokové sazby z vkladů musí být uvedeny ve smlouvě“. Žalovaný s odkazem na takto jednoznačně sjednané podmínky dále uvedl, že v případě žalobce došlo ke změně citované smlouvy 15. 4. 2013 na základě návrhu žalobce 31. 3. 2013 včetně přílohy a žalobce tak potvrdil svou vůli ohledně provedení změny parametrů smlouvy o [redacted] současně vyslovil souhlas s ujednáním o jednostranné změně úrokové sazby z vkladů. Žalovaný proto nesouhlasil s tvrzením žalobce, že dodatek ke smlouvě byl neplatný s odkazem na ust. § 49a Obč. zák., protože žalobce dodatek uzavřel dobrovolně, nejednalo se ani o jeho tíseň ani o omyl, protože žalobce měl možnost si obsah textu řádně prostudovat a na jakoukoliv záležitost se zeptat, což žalobce neučinil. Žalovaný taktéž odmítl námitku rozporu s dobrými mravy dle ust. § 3 odst. 1 Obč. zák. a to při uzavírání předmětného Dodatku, proto naopak žalovaný považoval jednání žalobce v rámci žaloby za šikanózní a v rozporu s dobrými mravy, jestliže za plného vědomí a seznámení se s obsahem Dodatku tento dodatek k uzavřené Smlouvě podepsal a následně se jej označil za neplatný. Žalovaný dále uvedl, že přidělení [redacted] oznámil žalobci dopisem z 1. 7. 2013, který však žalobce nepřijal a nepožádal o [redacted] proto předmětná smlouva pokračovala za stejných podmínek, které byly sjednány od 15. 4. 2013 na základě návrhu žalobce, žalovaný zdůraznil, že předmětná smlouva trvala více než [redacted] a to od [redacted] tzn., že zákonné i smluvní podmínky pro jednostrannou změnu úrokové sazby vkladů byly u této smlouvy naplněny dle VOP a proto žalovaný byl oprávněn přistoupit k realizaci změny úrokové sazby. Žalovaný dále zdůraznil, že dohoda o [redacted] byla uzavřena v rámci marketingové akce „prodloužení [redacted]“ s tím, že součástí nabídky byla informace, že účet bude nadále úročen sazbou 3 % p.a. a v souvislosti s navýšením nedojde ke změně této úrokové sazby, nicméně zůstalo v platnosti ujednání stran o tom, že úrokovou sazbu je žalovaný oprávněn jednostranně změnit za podmínek dle ust. § 5 odst. 7 zákona o [redacted]. Žalobce dle

názoru žalovaného plně s tímto ujednáním vyslovil souhlas, přičemž žalovaný se nezavázal poskytovat uvedenou úrokovou sazbu 3 % p.a. donekonečna, a to ani do [REDACTED].

Soud po provedeném dokazování z listin předložených žalovanými, které neměl důvod zpochybnit, učinil následující rozhodná skutková zjištění:

Soud konstatoval, že žalovaný předložil listiny shodné s listinami, kterými se soud zabýval již v rámci prokazování tvrzení žalobce, jednalo se o návrh smlouvy o [REDACTED] ze [REDACTED], návrh na provedení změny parametru smlouvy o [REDACTED] z 31. 3. 2013 včetně přílohy č. 1, přípisu z 15. 4. 2013, listiny nazvané Podmínky marketingové akce [REDACTED], listinu nazvanou smluvní ujednání ke smlouvě o [REDACTED] uzavřené do 31. 12. 2003, přípis ze 14. 1. 2015, přípis ze 3. 3. 2015, z 30. 3. 2015 a 4. 5. 2015.

Soud z listiny z 14. 12. 1996 s označením, že se jednalo o smlouvu o [REDACTED] č.: [REDACTED] ujistil, že se jednalo o návrh smlouvy s [REDACTED], který byl žalovaným přijat. Soud zjistil, že žalobce postupně měnil [REDACTED] uzavřeného závazkového vztahu a to jejím navýšením následujícími listinami: návrhem ze dne 27. 12. 2002 nazvaným Žádost o provedení změny smlouvy o [REDACTED], jednalo se o [REDACTED] žalovaný tento návrh přijal svým oznámením z 2. 1. 2003, v tomto oznámení byl odkaz na již uzavřenou smlouvu, návrhem ze dne 11. 9. 2003 o [REDACTED] s tím, že nový [REDACTED], žalovaný tento návrh žalobce akceptoval přípisem z 18. 9. 2003. Soud z výpisu účtu [REDACTED] za rok [REDACTED] zjistil, že za období od [REDACTED] do [REDACTED], že zde byl uveden konečný zůstatek [REDACTED] a to k datu [REDACTED] s tím, že zde byly k původnímu počátečnímu zůstatku k [REDACTED] v částce [REDACTED] připsány úroky z vkladu ve výši [REDACTED] a dále úroky ze [REDACTED], soud další historii zjistil z výpisu účtu ze [REDACTED] a to za rok [REDACTED] kde byl uveden počáteční zůstatek k [REDACTED] a to částka [REDACTED], byla zde odečtena úhrada za vedení účtu [REDACTED] a úhrada za [REDACTED], dále úhrada za [REDACTED], současně byly připsány úroky z vkladu ve výši [REDACTED] a úroky ze [REDACTED], tj. konečný zůstatek k [REDACTED] činil částku [REDACTED]. Soud poté z posledního přijetí návrhu žalobce na změnu závazkové smlouvy, který je předmětem žaloby zjistil, že se jednalo se o akceptaci žádosti žalobce z 15. 4. 2013 na [REDACTED], byl zde uveden odkaz na původní smlouvu z [REDACTED] s tím, že zde byl uveden tarif [REDACTED] úroková sazba vkladu 3 % p.a. pro variantu standardní, úroková sazba [REDACTED] činila 6 % p.a.. Soud z listiny ze dne 27. 2. 2015 zjistil, že žalobce učinil úkon nazvaný odstoupení od uzavření změn smlouvy č. [REDACTED] z 31. 3. 2013, žalobce zde uvedl, že požadoval smluvní vztah předcházející změnám, ke kterým žalobce přistoupil 31. 3. 2013, protože nesouhlasil s následnou změnou úrokové sazby, neboť tuto považoval za neměnnou, tj. nesouhlasil s tím, že žalovaný poté jednostranně výši sjednaných úroků snížil s odkazem na citované ustanovení zákona č. 1996/1993 Sb. Soud z přípisu žalovaného z 5. 6. 2015 zjistil, že žalovaný na předžalobní výzvu žalobce reagoval tak, že uvedl, že celou záležitost přešetřil a odkázal na ust. § 5 odst. 7 zák. č. 96/1993 Sb. s tím, že žalovaný využil tohoto citovaného ustanovení a využil tak možnost jednostranné změny úrokové sazby s tím, že odkázal na skutečnost, že žalobce s takovým postupem žalovaného dal souhlas svým podpisem na návrhu ze dne 31. 3. 2013 a proto nelze, aby pro závazkový vztah ujednaný stranami nově v r. 2013 platily VOP účinné od 1. 4. 2006. Soud z interního sdělení žalovaného ze dne 26. 6. 2015 zjistil, že zde byla uvedena historie

celé záležitosti s tím, že žalovaný stížnost žalobce z 2. 3. 2015, jímž žalobce požadoval stornování návrhu z 31. 3. 2013, řešil jako reklamaci pod č. [REDAKCE] dále zde bylo uvedeno, že smlouva o [REDAKCE] byla ukončena ze strany žalovaného k 26. 6. 2015 a [REDAKCE].

Soud tedy z výše uvedených zjištění vzal za prokázané na straně žalovaného, že účastníci řízení nesporně uzavřeli závazkový vztah týkající se [REDAKCE] žalobce původně sjednanou [REDAKCE] tato možnost byla dána VOP, přičemž VOP současně umožňovaly jednostranně žalovanému měnit úrokové již dojednané podmínky, což se stalo po r. 2013 a logicky toto ujednání odpovídalo předpokládanému zisku žalovaného při jednotlivých změnách, žalovaný podání žalobce po změně závazkového vztahu v r. 2013 kvalifikoval a řešil jako reklamace, jednalo se o nesouhlas žalobce se snížením původně sjednaného úroku 3 % p.a. na 1 % p.a., poté došlo k ukončení závazkového vztahu [REDAKCE].

Soud poté konstatoval, že žalobce uvedl, že realizoval s žalovaným mimosoudní jednání, nicméně k vyřešení věci nedošlo a proto trval na projednání žaloby. Žalobce dále rozporoval, že z jeho strany nedošlo k návrhu na [REDAKCE] a to z [REDAKCE] a to k 31. 3. 2010 a navrhnul dle dokumentu č. 86 výsledků následujících svědků: [REDAKCE] R [REDAKCE] K [REDAKCE] jednalo se o [REDAKCE] žalobkyně, který též jednal s makléřkou žalovaného ohledně uzavření dodatku ke smlouvě o [REDAKCE] jímž by žalobce dle svého názoru prokázal potvrzení skutečností uvedených makléřem žalovaného, a to paní M [REDAKCE] H [REDAKCE] při uzavírání dodatku a dále navrhl výsledky jmenované makléřky žalovaného, která ohledně dodatku ke smlouvě o [REDAKCE] s žalobcem ústně a osobně jednala. Soud vzal ke svému vědomí žalobcem předložené listiny nazvané Výpis z účtu [REDAKCE] za rok [REDAKCE] z [REDAKCE] byl uveden počáteční zůstatek k [REDAKCE] a konečný zůstatek k [REDAKCE] v částce [REDAKCE] Kč, za rok [REDAKCE] z [REDAKCE] byl uveden k [REDAKCE] počáteční zůstatek [REDAKCE] a konečný zůstatek k [REDAKCE] v částce [REDAKCE] Kč. Za rok [REDAKCE] ze [REDAKCE] byl uveden k [REDAKCE] počáteční zůstatek [REDAKCE] a k [REDAKCE] konečný zůstatek v částce [REDAKCE] Kč, protože tyto skutečnosti o historii účtu byly již prokázány žalovaným a nebyly zpochybněny.

Soud vzájemně porovnal prokázaná tvrzení obou stran vycházel ze skutečnosti, že žalobcem požadovaná částka 26.531 Kč představovala tyto ušlé úroky z jednostranného snížení úrokové sazby ze 3 % p.a. na 1 % p.a. a to za období od [REDAKCE] do [REDAKCE], jednalo se o změnu jednostranně učiněnou na základě Oznámení žalovaného o změně úrokových sazeb z 3. 3. 2015 a dále ztrátu úrokového zvýhodnění ve výši 1,5 %, přestože žalobce ve svých tvrzeních výslovně uvedl, že si byl této ztráty vědom, žalobce tak požadoval ušlé úrokové zvýhodnění z částky [REDAKCE] za období od [REDAKCE] do [REDAKCE] a to z částky [REDAKCE] za období od [REDAKCE] do [REDAKCE] soud vzal za nesporné, že předmětný závazkový vztah byl stranami realizován, žalobce [REDAKCE] opakovaně [REDAKCE] kromě jednoho případu žalovaný žádosti žalobce vyhověl, v r. [REDAKCE] došlo ke změně závazkového vztahu včetně VOP, avšak o VOP bylo sporu o tom, zda tyto byly součástí smlouvy a že jejich ujednání byly v rozporu s dobrými mravy, současně nebylo sporu o ukončení závazkového vztahu:

Soud vycházel z výstupu žalobce, který ke svému výpočtu předložil tabulku dle dok. č. 108 spisu, v němž učinil výpočet dlužné částky, jestliže dle jeho názoru ušlý úrok za zvýhodnění 1,5 % p.a. z částky [REDAKCE] činil [REDAKCE] měsíce, tj. [REDAKCE] tentýž ušlý úrok z částky [REDAKCE] činil [REDAKCE] za měsíc, tj. [REDAKCE] a ušlé úroky ze snížení z 3 %

úroku p.a. na 1 % úrok p.a. činily [redacted] za měsíc, tj. [redacted], tato částka tak představovala ztrátu 2 % p.a. pro žalobce, přičemž částka [redacted] představovala 2 %, tj. rozdíl nároku vyplývajícího ze snížení úrokové sazby z 3 % na 1 % p.a. za období od [redacted] do [redacted], jestliže byl dán slib o ponechání úročení 3 % ačkoliv ve skutečnosti došlo ke snížení na 1 %. Soud dále vycházel z tvrzení žalobce, že došlo ze strany k jednání s dobrými mravy, protože žalobce byl uveden v omyl. Soud v této souvislosti s předloženou tabulkou se musel i zabývat námitkou žalovaného o tom, že úroky dle názoru žalovaného lze požadovat pouze z částek bez daně, přičemž žalovaný učinil svůj propočet žalobcem nárokováných úroků.

Soud dále vycházel z tvrzení žalovaného, že po marketingové akci došlo k tzv. [redacted] žalobce a proto měl žalovaný právo na snížení úrokové sazby, žalovaný tak postupoval dle ust. § 5 zák. a sjednaných VOP, jednalo se o 3 podmínky: tj. smlouva trvala déle, než [redacted], žalobce musel se změnou souhlasit, což žalobce učinil podpisem dodatku z r. [redacted] na příloze č. 1, tj. měl tak přijmout uzavření smlouvy o [redacted] s novými podmínkami nastavenými v r. [redacted], což žalobce posléze rozporoval, protože chtěl [redacted] a tato vůle neodpovídala obchodnímu záměru žalovaného.

Nicméně soud se vrátil k předmětu sporu s odkazem na nespornou skutečnost, že účastníci řízení uzavřeli předmětnou [redacted] smlouvu o [redacted], která byla vzhledem ke sjednaným úrokům výhodnou alternativou [redacted] s původní [redacted], toto, [redacted] bylo původně úročeno 3 % p.a. a byl sjednán bonus představující zvýšené procento 1,5 % p.a., žalobce opakovaně požadoval [redacted] tato možnost mu byla opakovaně umožněna, kromě jedné žádosti, poslední [redacted] byla sjednána na [redacted] mezitím v r. [redacted] došlo k situaci, kdy žalovaný provedl nejprve marketingovou kampaň, na základě které se snažil získat klienty k dalšímu [redacted] se státní podporou, v této kampani garantoval určité podmínky, v daném případě se tak dle názoru soudu jednalo o spolupráci s odkazem na ust. § 5 zák. č. 1996/93, tj. pokud na účtu došlo k tzv. [redacted] což se stalo i v případě žalobce a marketingová akce se vztahovala na situaci, při které klient musel splnit 3 podmínky: 1) smlouva musela trvat více jak [redacted] tuto podmínku žalobce splnil, 2) musel souhlasit s podmínkami, což žalobce splnil svým podpisem na Dodatku a 3) musel přijmout nabídku na uzavření smlouvy o [redacted], což žalobce následně odmítnul, proto žalovaný na základě této skutečnosti poté využil svého práva dle nově nastaveného závazkového vztahu v r. 2013 a dle sjednaných podmínek i dle VOP poté změnil výhodnost spočívající úročení v 3 % p.a. na 1 %. Soud přitom současně vycházel ze skutečnosti, žalobce výslovně potvrdil soudu, že věděl o zániku bonusu ve výši 1,5 % p.a. od r. 2013, přestože se poté žalobou domáhal i tohoto nároku. Soud dále vycházel ze skutečnosti, že žalobce zpochybnil platnost Dodatku z r. 2013, ačkoliv se žalobce s VOP a jejich novým ujednáním seznámil při podpisu v r. 2013. Soud též hodnotil i marketingové jednání žalovaného v tom směru, zda opravdu tímto způsobem nezaložil nepravdivou informovanost svých klientů a za tímto účelem provedl výslech žalobce, [redacted] žalobce a makléře pí. H. [redacted] která byla obchodním zástupcem žalovaného podnikajícího samostatně, soud se proto nepřiklonil k další argumentaci žalobce o tom, že tento makléř ve skutečnosti činil za žalovaného s žalobcem předmluvní jednání, přičemž komunikoval s [redacted] žalobce.

Soud z výslechu [redacted] žalobce [redacted] R. [redacted] K. [redacted] zjistil, že svědek byl podepsání dodatku v r. 2013 žalobcem přítomen, protože se zástupcem žalovaného pí. H. [redacted]

jednala celá [REDAKCE], neboť původně [REDAKCE] tento postup tak byl logický, smluvní ujednání si sám propočítal vzhledem k výhodnosti a domníval se, že pokud žalovaný bude zvýhodněn o 1,5 % bonus, bude jeho [REDAKCE] potvrdil vůli žalobce o tom, že v rámci marketingové akce žalobce trval na ročním úročení 3 %, jednalo se o garantovaný tarif [REDAKCE] a odkazoval na listinu nazvanou Podmínky marketingové akce, [REDAKCE] s tím, že žalovaný tak učinil veřejný příslib o tom, že účastníkovi v rámci akce zůstává nadále zachován typ tarifu [REDAKCE] a dále odkazoval na Návrh na provedení změny parametrů smlouvy o [REDAKCE] ze dne 31. 3. 2013, v němž bylo pod položkou [REDAKCE] uvedeno, že souhlasí v případě [REDAKCE] u smlouvy o [REDAKCE] [REDAKCE], že musí dojít ke změně na tarif [REDAKCE]. Svědek potvrdil, že podrobně šetřil veškeré podmínky u žalovaného a považoval celou akci za dlouhodobě manažersky připravený trik za účelem zisku žalovaného, podmínky žalovaného garantované v r. 2013 vnímal jako veřejný příslib s tím, že opakovaně podléhal tlaku žalovaného.

Soud z výsledku svědka pí. M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] zjistil, že tato spolupracuje nadále s žalovaným, její výsledek však navrhnul sám žalobce, pracuje tedy jako [REDAKCE] jako poradce na základě smlouvy o finančním zprostředkování, od žalovaného dostává pokyny elektronicky, nikdy žalobci a ani jiným klientům negarantoval, že v rámci ročního úročení může dojít ke změně, konkrétně [REDAKCE] žalobce byla s podmínkami plně obeznámena, [REDAKCE] žalobce 3. den po podpisu návrhů v r. 2013 svědkovi telefonoval a žádal o pozdrzení doručení návrhů na centrálu žalovaného, poté k jeho výslovné žádosti na centrálu odešla smlouva žalobce a další mu byla vrácena, svědek byl překvapen, jaké podrobné informace [REDAKCE] žalobce dokázal o celé akci zjistit.

Soud z výsledku svědků a dalších dvou výše uvedených listinných důkazů vzal dále za prokázané, že žalobce prostřednictvím svého [REDAKCE] měl naprosto dostatečné informace, navíc svědek vypověděl, že vzhledem ke své [REDAKCE] byl schopen si výhodnost akce propočítat, soud vzal za prokázané, že návrh byl žalobcem akceptován podpisem a doručením žalovanému tím, že potvrdil Návrh v r. 2013 o celém jeho obsahu i ohledně nového ujednání stran a souhlasil se změnou tarifu a taktéž potvrdil, že VOP jsou součástí závazkového vztahu; vše o podmínkách k 31. 3. 2013. Soud vzal za prokázané z e-mailu z 20. a 21. 3. 2013, že [REDAKCE] žalobce měl vědomost o celé akci, ačkoliv celou věc považoval za cílený zisk žalovaného na jeho klienty včetně žalobce.

Soud vycházel dle dok. č. 123 ze sdělení žalobce, že souhlasí s částkou vyčíslených ušlých úroků a ušlého úrokového zvýhodnění po odečtení daně na částku [REDAKCE] nicméně ke zpětvzetí žaloby v rozsahu rozdílu s žalovanou částkou nedošlo.

Soud se nejprve musel vypořádat s platností a to dle tvrzení žalobce Dodatku s tím, že tak došlo k pouhé změně dle vůle žalobce s trváním ročního úroku ve výši 3 % do konce závazkového vztahu, protože se jednalo o veřejný příslib a s tím, že se dobrovolně vzdal bonusu ve výši 1,5 %, což byl dle názoru žalobce dostatečný zisk pro žalovaného anebo, že se dle tvrzení žalovaného na základě Návrhu na provedení parametrů smlouvy o [REDAKCE] jednalo o založení samostatného dalšího [REDAKCE] vztahu v r. 2013, přičemž soud vzal v potaz, že dle původních VOP, ve kterých dle čl. 9 bodu 2 jednoznačně strany sjednaly podmínku, že [REDAKCE] bylo možné [REDAKCE] jen tehdy, vzdal-li se žalobce všech práv, která mu vyplývala z dosaženého přidělení a za podmínky, že nebylo zahájeno [REDAKCE] [REDAKCE], žalobce byl poté dle obsahu listin plně seznámen s VOP, které byly součástí závazkového vztahu a týkaly se [REDAKCE].

Soud v této věci učinil právní názor, že se jednalo o založení dalšího samostatného [redacted] vztahu, byť v rámci historie věci navazujícího na předchozí [redacted] vztah platný do 31. 3. 2013 a ačkoliv vzal ke svému vědomí pochopitelnou konstrukci žalobce, že se jednalo o veřejný příslib a v podstatě klamání spotřebitele [redacted] vztahu za účelem zisku žalovaného, soud dále vycházel z prokázaných skutečností při výslechu obou svědků, přičemž neměl důvod se přiklonit k námitce žalobce, že výpověď svědka pí. H. [redacted] byla ovlivněná skutečností, že nadále ve prospěch žalovaného vykonává samostatnou činnost, jestliže bylo jednoznačně prokázáno, že [redacted] vztah žalobce řešil [redacted] žalobce tím, že se snažil získat podrobné informace, věc si promýšlel a dle názoru soudu se rozhodl za [redacted] tak, že jeden Návrh byl odeslán pí. H. [redacted] na centrálu žalovaného a další návrh nechal vrátit. Soud proto nepřistoupil na tvrzení žalobce o rozporu s dobrými mravy, jestliže žalovaný ve věci týkající se snížení roční úrokové sazby zcela postupoval podle smluvních ujednání založených nově 31. 3. 2013, žalobce si svého rizika byl vědom a jeho vůlí byla [redacted] s cílem dosáhnout i absolutního zvýhodnění. Soud i učinil právní názor, že pokud b dle právní konstrukce žalovaného bylo ujednání [redacted] vztah neplatné, poté by neměl nárok ani roční sazbu 1 %.

Soud na základě výše uvedeného učinil právní závěr o projednávané věci a rozhodl tak, jak je ve výroku I. tohoto rozhodnutí uvedeno a žalobní návrh v plném rozsahu včetně příslušenství zamítnul, protože nebylo prokázáno, že žalobce byl uveden 31. 3. 2013 uveden jednáním žalovaného v omyl, jestliže žalovaný postupoval dle smluvních ujednání.

Soud o nákladech řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a to podle úspěchu ve věci a postupoval tak, že přiznal žalovanému zastoupeného advokátem náhradu nákladů řízení dle vyhl. MS č.177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb v platném a rozhodném znění a to: odměnu 2.180 Kč za úkon ve výši 100% s tím, že celkem se jednalo se o tyto úkony: převzetí věci, vyjádření a 2x účast na ústním jednání ve věci, soud proto též přiznal za totožný počet úkonů režijní paušál ve výši celkem 1.200 Kč, vše bez DPH, poté s připočtením 21 % DPH, tj. celkem tedy částku 12.003,20Kč včetně DPH u odměny. Soud konstatoval, že strana, již byly přiznány náklady řízení, předložila osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí a to k Městskému soud v Praze se zasláním tohoto odvolání na adresu níže podepsaného soudu.

Rozsudek je vykonatelný marným uplynutím lhůty ke splnění povinnosti žalovaného dle výroku tohoto rozhodnutí. Není-li v rozsudku uložena povinnost k plnění, je rozsudek vykonatelný, jakmile nabyl právní moci.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může oprávněný proti povinnému navrhnout soudní výkon rozhodnutí či soudní exekuci.

V případě platného odvolání nelze právní moc účinně vyznačit do skončení řízení o odvolání. Pokud odvolatel vzal odvolání zpět, právní moc nastane, jako

kdyby k podání odvolání nedošlo, a rozsudek je též současně vykonatelný.

Při opětvujícím plnění v budoucnu splatných splátek, je třeba tyto plnit, jakmile se podle rozsudku stanou splatnými a to s odkazem na ust. § 160 odst. 2 o.s.ř.

Nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení. V rozsahu, v jakém je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení a popřípadě pro jiné osoby, je závazný též pro všechny orgány.

V Praze dne 5. září 2016

JUDr. Eva H o d a č o v á, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Pavla Kindlová